

PAASTUAJA 3. PÜHAPÄEV *Oculi*. Jeesus – kurjuse võimu võitja. 3.lugemisaasta

Lugemine püha Johannese evangeeliumist 8. peatükist
Johannese 8:46–59 Jeesust süüdistatakse koostöös kurja vaimuga

KURI VAIM

Naatan ja Siimon kõnnivad linna väravaist sisse. Linna värava ääres näevad mehed, et üks kummalise välimusega vanake istub värava kõrval ja kerjab. Vanakese nägu on kole: silmad on paistetusest peaaegu kinni, suu on viltu, käed on erineva pikkusega ja ilmselt ei saa vanake ka korralikult kõndida, sest tema kõrval seisavad kargud.

Naatan müksab Siimoni: „Vaata, see inimene on kurjast vaimust vaevatud!“

„Miks sa nii arvad?“ Siimon on sõbra sõnadest pisut ehmunudki.

„Aga nii on ikka arvatud, kui inimene vaevleb mingi kummalise haiguse käes, et ta on kas ise või on tema vanemad pattu teinud ja selle pärast tuleb tal karistust kanda. See inimene siin on kohe mitmeti nuheldud, ta on vigane ja tema kõne on kõike muud kui selge ja arusaadav. Mis muud saab siin olla, kui kurjast vaimust vaevatud!“

„Oh, ei, ma ei usu, et haige inimene kohe kurjast vaimust vaevatud on. Me lihtsalt ei tea, millest see haigus võis tulla ja kuidas teda aidata. Vahel on nii, et meie teadmatus tekitab meis selle abitu tunde ja siis on lihtne kõiges kedagi süüdistada. Nüüd sa süüdistad kurja vaimu. Sa pelgad tundmatut. Sa arvad, et võõras on kuri.“ Siimon võtab sõbral õlgade ümber kinni ja üheskoos astutakse sisse sünagoogi uksest. Taas on sünagoog inimesi täis. Inimesed on tulnud kuulama seda uut rabi, Jeesust.

Jeesus jutustab oma Isast ja Aabrahamist, paljust muustki. Juudid esitasid Jeesusele aina teravamaid küsimusi. Küsimustes on nagu süüdistus sees. Inimesed ei mõista, mis Jeesus neile selgitab. Jeesus vastab küsimustele, leebelt naeratades. Taas ja taas püüab ta selgitada oma päritolu, enda ülesannet. Aga küsimused ja süüdistused ei taha lõppeda. Küllap ärritab inimesi ka Jeesuse vaoshoitud olek. Iga teine inimene oleks selliste süüdistuste peale hakanud ammu ise süüdistusi esitama, või ennast teravamalt kaitsma. Tavalises olukorras oleks sellisest sõnelusest kasvanud välja riid. Aga mitte praegu. Jeesus kuulas juutide küsimusi ja andis selgitusi, aina uuesti ja uuesti.

Jeesuse jutt sellest, et Tema oli olemas veel enne Aabrahami, ajas aga juudid tõsiselt kurjaks. Nad haarasid maast kive ja tahtsid Jeesust nendega surnuks visata, kuid Jeesusel õnnestus sünagoogigist välja pügeda. Siimon märkas seda ning astus Jeesuse ja teiste vahele, takistades nii neil Jeesusele järele jõuda.

Lõpuks astus Siimon ukse eest kõrvale ja kõik sünagoogis olijad olid pisut rahunenud. Välja minnes ütles Siimon Naatanile: „Inimesed ei ole veel valmis Jeesuse sõnadeks, nad pelgavad seda, mis on neile võõras ja tundmatu. Nad arvavad, et Jeesus on kurja käsilane, aga tegelikult ei ole. Sa ju kuulsid, mis ta inimestele rääkis: „Minus ei ole kuri vaim, vaid ma austan oma Isa, teie aga teotate mind. Aga mina ei taotle tunnustust iseendale. On üks, kes on uurija ja kohtunik. Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, kui keegi paneb tallele mu sõnad, siis ta ei näe surma iialgi!“

Naatan kuulab sõpra ja lausub: „Jeesus rääkis meile tõe, aga tõe on valus kuulata. Avagu Jumal meie kõrvad, et me võiksime kuulda Jeesuse kõnet, aru saada Tema sõnade mõtet ning teha nii nagu Ta meid õpetab.“

Küllike Valk, 2015.